

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

88. Neophyt. virtutes heroicae, in condon. iniuriis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

spiritum, ne religionem amplexus nouam, & vulgo vilem, honore excideret cuius illic apicem obtinebat; cum illum officij ratio Pechinum euocauit, vbi erat Deo miserante, suauissime sanandus. Nam vt vidit à summis Præsidibus, aulæque vniuersa (ad quam Sciocum erat ad solem nitidula) coli Riccium supremis honoribus, frequentari, audiri, obseruari; quam tradebat legem, consentienti præconio deprædicari à Principibus Mandarinis, vnam solum virtutis quam iubebat nimium arduæ, difficultatem excusari, quo minus illi se subderent; supercilio posito, Sciocum rediit, superatisque ope Lucæ cuiusdam Literati obstaculis, quibus moliebatur Dæmon eius consilia intercepte, erudiendum se Longobardo dedit, à quo publica gratulatione, baptismo lustratus nomen Stephani accepit, omnibus exinde gloriosum sibi reputantibus eo sequi quò ille præcellerat,

Et verò secuti sunt non pauci, quibus item vita nouorum Christianorum egregia stimulos addidit. Eius specimen sit, Mandarinus è Proslapia Ciuni, eius auia, & mater Christianam ab eo edoctæ disciplinam cum filio annorum nouem puerulo. Anna nomine auia annis rigens, mente Deo ardebat; missum assidue à Patre innocentis ætate seruulum ad repetendam illi prælectionem de officiis vitæ Christianæ audiebat incredibili voluptate, ac præter familiam, cogebat domum etiam vicinos, quodque Sinis penitus insolens, iustum coram sedere, reuerbatur tanquam Angelum cælo lapsum; sed huius femine nepotem Georgium in atrocissimo iniuriæ casu, virtus magnanima fecit vrbem tota maximè illustrem. Fratrem illi arator veneno necauerat, vindicta hoc pronior, quò despiciatur homicida. Vtrò Georgius publicam veniam ad eum misit, patrocinatus est apud iudices scelerato, quem vel eo tacente manebat aut sæua mors, aut voluntarium præcipitium, quo rei audaces illic non raro carnificem anteuertunt. Exercebat Neophytos Longobardus in accipiendis iniuriis (quod frequens apud Sinas) quid à Christiano fieri oporteret; imò etiam quid didum ergo pueri in vico rixantur socio alter colaphum impegit; at hic verborum memor quæ audierat à Patre in illud orationis dominicæ, *Dimite nobis debita nostra, &c.* placide admodum, Ego, inquit, tibi tam lubens condono, quàm opto à Deo mihi condonari, & cum eo gratiam integravit; aliquamdiu postea sororem natu se minorem iratus vt inter pueros, colapho petiit insontem; illa, tam lubens ait, hoc tibi condono, vt opto à Deo mihi veniam dari: quibus facti multum pœnitens puer se subduxit; Christiani quos id non latuit, virorum virtutem in pueris laudarunt.

Memorabatur & Agnes puella, Cincuni nata, tractus illius oppidi, Christianorum numero, & virtute insignis, cui primùm propterea datum est ædem sacram habere, quàm augustissimo sacrificio inauguravit Longobardus April. 20. anno huius seculi tertio, & quidem eo religiosæ lætitiæ, cantuum, concionis, & ornatus instructu, qui Eth-

88.
Neophyt.
virtutes her-
oicæ, in
condon, in-
iuriis.

nicos viginti, velut otiosi spectaculi studio aduectos, sic ab idolis ad Christum conuertit, vt suafore alio non egerent. Adem quatuorvitiis commisit maturis, & inter Christianos primariis; horam, & signa designauit quibus quoridie ad preces cogerebantur; lustralis aqua in copia reliquit, & Calendarium Ricci abacum, temporibus, festis, & ieiuniis distinctum. Cùmque ad eos crebro reuiferet, illic etiam sepe ab Ethnicis & Christianis quærebatur & perducebatur in villas, & pagos, vnde latos metebat animarum manipulos, nec raro senum, aut ægrotantium, qui ritè abluti, nouæ vitæ candorem cælo inferebant: feruentior eo in oppido quam alibi pietas congregabat turmatim pueros ad domorum fores vt sacram doctrinam decantarent. In illa Agnes de qua cœperam, quinquennis puella, & præ iis docta, in ædes priuatorum accersebatur assidue vt mysteria fidei traderet feminis, à quibus subinde adhuc nempe ignaris abstinentiæ Christianæ, cum inuitaretur ad carnes vetitis edendas, auersabatur illas cum horrore; simulachra vero quam nihili faceret non semel, nec timide, palam professâ est. Portabatur de more in ferculo à supplicantibus simulachrum Dominatoris tenebrarum, cuius accessu aiunt Oscianni, maleficos spiritus & maleficia fugari, auramque pestilentem; idolum pro ianuis Ethnicorum sistebant tantisper, dum suo illi medico uenerationem stipem, Bonziis soluerent; excubabant ad suas ianuas Christiani, quæ illic semper patent, ne scædarentur vel obiter idoli mora, & iam constiterat ante domum Agnetis, cum illa procedens ad bajulos facessire, ait, hinc, cum hæc vestra lauua; habitat Deus in istis ædibus, nec auram noxiam, nec improbos spiritus patitur secum habitare: alias idolum similiter uici tutelare dum Oscianni circumferunt, & stipis aliquid grati animi ergo à patre Agnetis iurgando conantur extorquere, ille quod esset Christianus negat fortiter se daturum; ij negant propterea sanctum esse legem quæ officia æquitatis, & gratiæ vetaret, tumultum audiens accurrit Agnes; & tanquam expulso Bonzios alloquens, audite, inquit, & veris acquiescite. Qui Deum, cæli dominum nobiscum colit, non potest sine sacrilegio terrenum idolum colere, aut bona huic accepta ferre, quæ ab illo vno nobis proueniunt; proin abite in bonam rem, quod enim negamus non est auaritiæ vitium, sed religionis officium, ad quæ illorum Doctorum præcipuus, hoc vero inquit ex ore innocentis decet nos pro vero credere esseque molestus desit; fuisse vero id sacrilegij horrorem, non parsimoniæ auaræ studium eximè claruit cum dicente ad populum Longobardo, Christiani ædes repentinum vorasset incendium, insanis interim præ gaudio Ethnicis nedum aquæ stilla flammæ ab rebellis, quod aiebant, domo arcentibus; sub finem dicendi, Christianorum largitati, paucis miserum commendauit quem cum familia is casus, sine tecto & victu exposuerat ludibrio Ethnicorum, nec plura; postridie mane præsto sunt omnes Christiani cum trahis, iumentis,

In constantia fidei.

Fraterna caritate.